

Existenci sociálního učení u koní (*Equus caballus*) lze očekávat vzhledem k jejich ekologické a evoluční historii. Ačkoliv se sociálním učením u koní zabývalo několik studií, žádné se však vzhledem k metodologickým problémům jeho existenci prokázat nepodařilo. V této práci bylo testováno mezidruhové sociální učení na prostorové úloze s využitím lidského demonstrátora. Předpokládali jsme, že 1) koně s možností sledovat člověka předvádějícího danou úlohu dokončí tuto úlohu v kratším čase než koně bez možnosti sledovat lidského demonstrátora a 2) koně s možností sledovat známého člověka dokončí tuto úlohu v kratším čase než koně, kteří sledovali neznámého člověka. A to v důsledku dlouhodobého pozitivního vztahu koně s konkrétním člověkem. Celkem 24 jezdeckých koní různého věku a plemen bylo náhodně rozděleno do 3 skupin po 8 koních (skupina se známým, neznámým a žádným demonstrátorem). Každý kůň byl individuálně vypuštěn ze startu v experimentální aréně a byla zaznamenávána latence dokončení následující úlohy: kůň měl od startu urazit vzdálenost 25 m k čtvercové ohrádce 4x4 m ohraničené páskou, obejít ohrádku a vejít dovnitř vstupem orientovaným opačným směrem ke startu a vzít si pamlsky z kbelíku s odměnou. Osm lidí figurovalo v experimentu v roli demonstrátorů, známý člověk pro jednoho koně byl současně i neznámým demonstrátorem pro druhého koně. Zaznamenali jsme signifikantní rozdíl v latenci dosažení kbelíku s odměnou mezi skupinami koní se známým, neznámým a žádným demonstrátorem (29.1 ± 3.13 s, 28.9 ± 3.13 s vs. 41.5 ± 3.13 s, $P < 0.02$, GLMM, PROC MIXED, SAS). Skupiny koní se nelišily v latenci dosažení předního čela ohrádky, uvnitř které se nacházel kbelík s odměnou, ale v „rozhodovacím“ čase od dosažení předního čela ohrádky po dosažení kbelíku s odměnou (14.6 ± 2.34 s, 14.3 ± 2.34 s vs. 27.6 ± 2.34 s, $P < 0.001$). Navzdory našemu předpokladu jsme nepotvrdili vliv známého ve srovnání s neznámým demonstrátorem ($P = 0.8490$), což naznačuje malý efekt dlouhodobého pozitivního vztahu člověka a koně na výsledky koní v této úloze. Ve stejném testu, který probíhal s odstupem 7 dní a v absenci demonstrátora, se skupiny koní nelišily v rychlosti dosažení kbelíku, což podporuje naši hypotézu, že se koně naučili naši úlohu spíše mezidruhovým sociálním učením než pouhou sociální facilitací (následováním demonstrátora bez učícího efektu). Můžeme shrnout, že koně s demonstrátorem (se známým i neznámým) dokončili danou úlohu v kratším čase než kontrolní koně, ačkoliv se nelišili v opakovaných testech, ať už se úlohu naučili individuálním (kontrolní koně) nebo sociálním učením. Tyto výsledky indikují, že v průběhu našeho experimentu skutečně došlo k mezidruhovému sociálnímu učení.